

- 4) Gör det vid tillämpningen av det nationella systemet för att utlämnande av information någon skillnad om det rör sig om information i den nationella databasen eller information eller rapporter som ingår i andra handlingar, exempelvis politiska dokument?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (EUT L 122, 2014, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) den 12 juli 2022 – DP mot BMW Bank GmbH

(Mål C-463/22)

(2022/C 380/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht München

Parter i det nationella målet

Klagande: DP

Motpart: BMW Bank GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett distansavtal, i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/65/EG (¹) och artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU (²), anses föreligga även om personlig kontakt vid avtalsförhandlingarna endast förelåg med en kreditförmedlare som inleder affärstransaktioner med konsumenter för näringsidkarens räkning, men som själv saknar behörighet att företräda näringsidkaren vid ingåendet av avtalen i fråga?
- 2) Ska ett avtal utanför fasta affärslokaler i den mening som avses i artikel 2.8 och 2.9 i direktiv 2011/83/EU anses föreligga, när avtalsförhandlingarna äger rum i affärslokaler tillhörande en kreditförmedlare som inleder affärstransaktioner med konsumenter för näringsidkarens räkning, men som själv saknar behörighet att företräda näringsidkaren vid ingåendet av avtalen i fråga?
- 3) Ska leasingavtal med en konsument avseende motorfordon med fast körsträcka anses utgöra avtal om finansiella tjänster i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 2002/65/EG, vilken är införd från artikel 2.12 i direktiv 2011/83/EU?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 2002, s. 16)

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 20 juli 2022 – Förbundsrepubliken Tyskland mot GS, företrädd av föräldrarna

(Mål C-484/22)

(2022/C 380/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Motpart och klagande i andra instans: Förbundsrepubliken Tyskland

Klagande och motpart i andra instans: GS, företrädd av föräldrarna

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Ska artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den ovillkorligen utgör hinder mot att ett beslut om återvändande som meddelats mot en underårig tredjelandsmedborgare tillsammans med ett avslag på dennes ansökan om internationellt skydd, i vilket föreskrivs en tidsfrist för avresa på 30 dagar räknat från det att beslutet vunnit laga kraft, anses vara rättsenligt när det av rättsliga skäl inte inom överskådlig tid är möjligt att återsända någon av föräldrarna till ett land som förtecknas i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG och det därmed inte heller rimligen kan krävas att den underåriga lämnar medlemsstaten på grund av skyddet för dennes familjeliv (artiklarna 7 och 24.2 i stadgan⁽²⁾, artikel 8 i Europakonventionen), eller är det tillräckligt att barnets bästa och familjeliv i den mening som avses i artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG beaktas på grundval av en nationell lagbestämmelse genom att uppskov med avlägsnandet beviljas efter det att beslutet om återvändande meddelats?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

(²) EGT C 364, 2000, s. 1.

Överklagande ingett den 9 augusti 2022 av Aeris Invest Sàrl av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB

(Mål C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Aeris Invest Sàrl (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos och M. Varela Suárez)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), Konungariket Spanien, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Banco Santander SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- I första hand upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB, EU:T:2022:315 och följaktligen
 - ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,
 - ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español, SA,
 - fastställa att artiklarna 15 och 22 i förordning 806/2014⁽¹⁾ inte är tillämpliga enligt artikel 277 FEUF.
- Förplikta Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.